

ΕΚΛΕΚΤΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΤΟΥ Μ. Ε. GUNSELMAN

Η ΤΡΕΙΣ ΣΗΜΑΔΕΜΕΝΕΣ ΔΕΚΑΡΕΣ

Ο πρωί εκείνο οι κάτοικοι του Μπλάν-βίλ, μιά μικρής αγγλικής πόλεως...

Εξήρα: 15 Μαρτίου, θα κυκλοφορήσουν στην πόλη μετς τρεις δεκάρες. Η κάθε μία έχει έναν ξεχωριστό σημάδι...

Ός το μεσημέρι της ίδιας ημέρας, όλοι οι κάτοικοι του Μπλάνβιλ είχαν διαβάσει την άγγελία.

Ο Τζερ Χάβερτι, ο άειπνής της εφημερίδας «Τά Νέα», είχε βρή το μπλά το από τους περιέργους...

Η δεκάρα με το τετράγωνο έχει χρονολογία κοπής 1909, η δεκάρα με το σταυρό 1928...

Ο Χάβερτι, του όποιου το ενδιαφέρον είχε προκαλέσει αυτή η ιστορία, συμμερφώθηκε με την παρακάλοι του άγνωστου επιστολογράφου του.

Η πρώτη δεκάρα, η σημαδεμένη με το σταυρό, βρέθηκε στο δρόμο από ένα άγροικο, το όποιο έφραζε να την δώσει στον πατέρα του.

Α, μη την κρατήσης, αγαπημένε μου, απάντησε εκείνη με φόβο. Δέν βλέπεις πού έχει χωραγμένο άπάνω το σταυρό...

Μόλις δεδόθη αυτή η εξήγησις για το σταυρό, η δεκάρα άρχισε ν' αλλάζει χρώμα με καταπληκτική ταχύτητα.

Τό ίδιο μεσημέρι μιά γεροντόκη βίρκε τή δεκάρα με το τετράγωνο.

Θεός φυλάξου! φώναξε με άποροπιασμό, μάλις την έλε, και την πέταξε στη μέση του δρόμου.

Ένας μαυρός εργάτης βίρκε την τρίτη δεκάρα με τον κύκλο. Την κρατήσε μιά δικάλιχη μέρα.

—Η του θύρου ή του βάθους! ανιμούρισε εκείνος.

Και τσεπάνοντάς την, πρόσθεσε: —Θά την κρατήσω κι' ό Θεός βοηθός!...

Η μέρες περνούσαν. Η τρεις σημαδεμένες δεκάρες περνούσαν άπο χέρι σέ χέρι κι' η άγωνία του κόσμου μεγάλωνε...

—Ασφαλώς ό κύκλος παριστάνει την ύδρόγειο σφαίρα και συμβολίζει τό ταξίδι...

—Όχι, σημαίνει τό χρώμα, έλεγε ό άλλος. Τά νομίσματα δέν είνε στρουγγιά!

—Τό τετράγωνο είνε τό φέρετρο... ό θάνατος... έπρόσθετε ό τρίτος.

—Είσαι τρελλός! Ό σταυρός είνε ό θάνατος. Αυτό πιστεύουν όλοι και γι' αυτό κανείς δέν την θέλει έκείνη ή δεκάρα...

—Είνε κοιταμάρες όλ' αυτά! Έλεγε ένας άλλος. Κάποιος άστειός μιάς κοροιδεύει όλους...

—Δέν τό ξέρεις! Μπορεί μόνον κανόνες έκκεντρώος πλούσιος...

Κι' ή σιζήτησις έξακολούθησε με πείσμα, στά σπίτια, στά καφενα, στους δρόμους, παντού.

Έκείνο τό βράδυ, ένα μασαλιόταδο, τό όποιο είχε βρή τή δεκάρα με τό τετράγωνο και την κρατούσε ως τότε, λένοντας ότι άδιαφορούσε άν τό σημάδι αυτό συμβόλιζε φέρετρο, δίκλιαν στο τέλος και την έδωσε σέ μιά ζητιάνα.

—Ο Ντικ Σκίνοφ, ό φαρμακοπός, έχει τή δεκάρα με τον κύκλο, έλεγε ό κόσμος. Έλπίζω νά κίνη χωρίς σ' αυτή, τό ταξίδι του μέλουτος, τώρα πού πρόκειται νά παντρευθή, πού όνειρεύεται τόσο μαρό τόμα...

—Ό καιμένος ό Κάρλτον έχει τή δεκάρα με τό σταυρό, ψιθύριζε ό κόσμος με φροχή και συμπόνια. Τόν δυστυχημένο! Τι άλλο περμένει, παρα τό θάνατο, άπό ύποφύρι από χωραγίο; Άν δέν αυτοκτόνησε ως τώρα, είνε γιατί του λείπει τό φάρμακο.

Και ό ίδιος ό Κάρλτον έλεγε έκστενταχτό στον φίλο του Τζιμ Έδανς, με μαρό χαμόγέλο:

—Εύχομαι νά πραγματοποιηθή ή πρόβλεψις του κόσμου για τον συμβολικό σταυρό τής δεκάρας πού μου έτυχε. Δέν άντέχω πιά, Τζιμ! Η ζοή μου είνε μαρτύριο.

—Εύχομαι, είπε ό Κάρλτον με πικρία, νά πραγματοποιηθή ή πρόβλεψις του κόσμου!...

Τό πρωί τής 21ης Μαρτίου χιλιάδες άνθρωποι είχαν συγκεντρωθή μπροστά στά γραφεία τής εφημερίδας «Τά Νέα», περίεργα να δούν ποιό είχαν βρή τις τρεις δεκάρες...

Η γρηά ζητιάνα, πού είχε τή δεκάρα με τό τετράγωνο, καθόταν στη συνηθισμένη θέση της, στη γωνιά του δρόμου, όταν την έπαμένη τό πρωί πέρασε ό ταχυδρόμος και τής πέταξε ένα φάκελλο στην ποδιά της.

Και άμέσως ό διαβάτης πρόσθεσε κατάπληκτος: —Ω, Θεέ μου!... Μέσα στο φάκελλο υπάρχε ένα εισιτήριο πρώτης θέσεως για τό γύρο του κόσμου... Δέν μου λέε, γεροντίσσο, θαρρώ πως εσύ είχες μιά άπό τις σημαδεμένες δεκάρες, δέν

είν' έτσι ;

—Ναι, νά πάω' ό διάβολος ! φώναξε ή γοργή μέ θυμό. Είχα την έλπίδα μήπως κερδίσει τά χρήματα... τό θάνατο, γιά νά πάωω πειά νά ζηλευνάω....

—Νά, πάωε τό εισιτήριό σου, κυρούλα μου. Τι ; Δέν τό θέλεις ;...
Ω, σ'όσου λ... Μή....

—Τι νά τό κάνω ; είπε άπότομα ή γοργή.

Καί μέ λύσσα, έκανε κομμάτια τό εισιτήριο.

Τήν ίδια ώρα ό ταχυδρόμος έφερε στόν Κέννεθ Κάρλιτον έναν όγκώδη φάκελλο. Ό άδελφικός φίλος του, ό Τζιμ Έβανς, βρισκόταν μαζί του έκείνη τή στιγμή.

—Άνοιξε το, Κέννεθ !... φώναξε νευρικά. Όχι ! όχι !... Μή τ'άνουγης, φίλε μου !... Θεέ μου !... πρόσθεσε χλωμαίνοντας. Έγώ δέν θά είχα τό θάρρος νά....

—Ω, Τζιμ !... Μακάρι νά μου φανέρωνε ό άγνωστος αυτός έναν τρόπο γιά νά τελειώσω άπό' αυτή τήν καταραμένη ζωή χωρίς νά υποφέρω !... στήναζε ό Κέννεθ.

Ένώ μάλιστα, ό Κέννεθ Κάρλιτον άνοιξε τό φάκελλο και τίναξε τό περιεχόμενό του άπάνω στό τραπέζι. Ταυτοχρόνως ξεσπάσε σ' ένα τρουντάτο, τρελλό γέλιο.

Κατάπληκτος ό φίλος του, κίτταξε τά τραπεζογραφισμάτια πού ήσαν σφραγισμένα άπάνω στό τραπέζι. Τέλος τραύλισε :

—Τά χρήματα, Κέννεθ ! Θεέ μου !... Έσύ κέρδισες τίς έκάτο χιλιάδες δολάρια ! Δέν τοίλω νά τό πιστέψω... Ω ! κίτταξε.... Ένα χαρτί... Τι γράφει ;

Καί ό Κάρλιτον διάβασε :

«Ό πλουτός είναι ό βαρύτερος σταυρός πού φέρει ό άνθρωπος !...»

—Όποτε, μουμυώσε ό Τζιμ, σαπισμένως, ή δεκάρα μέ τό σταφυρο συμβόλιζε τό χρέμα ; Παράξενη σκέψη, μέ τήν άλήθεια !...

—Α !... γέλασε πικρά ό Κάρλιτον. Ήταν έξυπνος αυτός πού τό σκέφθηκε. Κίτταξε τί είρωνεία, Τζιμ ! Ό πλουτός είναι βάρος, κ' όχι εύλογία, όπως τόν νομίζουν οι περισσότεροι. Δέν έχει άδικο... Ασφαλώς όμως ό άγνωστος αυτός φαρξός δέν φανταζόταν ποτέ πόσο τραγικό θά γινόταν τό παιχνίδι του. Έκάτο χιλιάδες δολάρια σ' έναν άνθρωπο πού τόν τρώει ό καρκίνος, κ' ό όποιος ξόδεψε ως τώρα πολλά περισσότερα, μέ τήν έλπίδα νά γιατρευτεί... Ένας μήνας ζωής μου μένει ακόμα, Τζιμ, και πρέπει νά διαθέσω αυτά τά χρήματα στό σύστημα αυτό διάστημα. Ένα μήνα ακόμα νά υποφέρω κ' έπειτα θά ήσυχάσω πειά άπό τό βάσανό μου...»

Ό Κάρλιτον ξεσπάσε πάλι σ' ένα άπαισιο, σκληρό γέλιο. Τόσο σταρωτά, πού ό φίλος του έφραξε τ' αυτά του μέ τά χέρια του γιά νά μή τόν άκούει...

Όπόστο, τό περιεργότερο ίσως, ύπήρξε ό ξαφνικός θάνατος τό Ντικ Σκίινερ. Τό μοιραίο, τή στιγμή πού έτοιμαζόταν νά κλείσει τό φαρμακείο του, πού έφεραν ένα μικρό ταχυδρομικό όμμα. Μερικοί φίλοι του ήσαν μαζί του, και περίεργοι, συγκεντρώθηκαν γύρω του.

—Έχει γούστο νά είναι τό εισιτήριο γιά τό ταξίδι του γάμου σου !... τό έλεγε.

Ό Ντικ ξεσχισε άνωπόμονα τά χαρτιά του περιτυλιγματος κ' άπό μέσα έβγαλε ένα άσημένο κουτάκι, παράξένα ερμολογημένο. Ό νέος πίεσε τό κουπάκι του ελατηρίου και τό καπάκι άνοιξε. Άλλά ταυτοχρόνως τό πρόσωπό του χλωμάσε τρομερά, τά χαρακτηριστικά του προσώπου του άλλοιώθηκαν, κλονίστηκε και τέλος σωριόστηκε κάτω, άπάνω στό λικόστρωτο, στη μέση του φαρμακείου...

Η άνάκριση απέδειξε ότι ό άτυχής νέος είχε πεθάνει φαρμακωμένος άπό ένα ροβερό δηλητήριο οφειδίου. Τό δηλητήριο αυτό τό είχε τό άγνωστό κομπάκι του ελατηρίου, πού τόν τρώπασε έλαφρά, καθώς τό πίεσε, γιά ν' άνοίξει τό κουτί.

Μέσα στό κουτί βρέθηκε μιά σημείωση, πού έγραφε :

«Η ζωή είναι ένας κύκλος. Τελειώνει έκεί πού άρχίζει, δηλαδή πούθενά !...»

Αυτή ήταν ή μόνη εξήγηση γιά τό θάνατο του κακότυχου νέου. Ούτε μαθεύτηκε ποτέ πούος ήταν ό άνοσηρότατος, ό όποιος σκέφθηκε νά παίξει σέ τρεις άνθρωπους ένα τέτοιο τρελλό κ' άπαισιο παιχνίδι.

Πιθανόν ή τρεις σημαδιακές δεκάρες νά κυκλοφορούην ακόμα στή μακρή πόλη του Μπ'άνβιλ.

M. E. COUNSELMAN

ΤΑ ΕΙΣ ΒΙΒΛΙΑ

ΔΩΡΑ ΜΑΣ

Όπως σάς ύποσχεθήκαμε, τό «ΜΠΟΥΚΕΤΟ» και ή «ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ» ήρξαν τήν διανομή εις τούς άναγνώστας των σειράς περιφήμων άριστουργημάτων τής ξένης φιλολογίας. Τά πρώτα βιβλία, τά όποια διανεμόνται ήδη στους άναγνώστας τών περιοδικών μας, είναι τό ύπεροχον αισθηματικόν άριστούργημα του ΑΛΦΟΝΣ ΚΑΡ

«ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΙΣ ΦΙΛΥΡΕΣ»

Και τό άριστούργημα του ρωμαντισμού

Η ΚΥΡΙΑ ΜΕ ΤΑΣ ΚΑΜΕΛΙΑΣ»

Του ΑΛΕΞ. ΔΟΥΜΑ, υλο

Έπίσης άρχισε ή διανομή του άριστουργήματος του ΑΒΒΑ ΠΡΕΒΩ

« Η ΜΑΝΟΝ ΛΕΣΚΩ »

Όπως σάς είχαμε είδοποιήσει, γιά ν' άποκτήσετε τά άριστουργήματά μας, πρέπει ν' άποκόπτετε άπό τό «Μπουκέτο» ή τήν «Οικογένεια» 4 έκ τών δημοσιευμένων εις τήν 3ην σελίδα του έξωφύλλου δελτίων και νά τά φέρετε εις τά Γραφεία μας, καταθέτοντες συγχρόνως και 8 δραχμάς.

Έτσι, μ' ένα έλάχιστον πόνος, μέ τό έν πέμπτον τής τιμής του βιβλίου, άποκτάτε βιβλία κομψά, έκ 300 περίπου σελίδων έκαστον, άποκτάτε τά «ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΤΟΥ ΕΡΩΤΟΣ», όπως δικαίως όνομάσθησαν τά έργα πού σάς χαρίζομεν.

Οί έν ταις έπαρχίαις άναγνώσται μας θά προσκομίζουν τό 4 δελτία και τας 8 δραχμάς εις τά Ύποπρακτορεία των Έφημερίδων και θά λαμβάνουν τά βιβλία των.

Στάς 15 Ιουνίου θά κυκλοφορήσῃ

ΓΡΑΤΣΙΕΛΛΑ

Του ΑΛΦ. ΛΑΜΑΡΤΙΝΟΥ

Έπίσης έτοιμαζόνται τό αισθηματικό άριστούργημα του ΑΛΦΡΕΔΟΥ ΜΥΣΣΕ

«ΜΙΜΗ ΠΕΝΣΟΝ»,

Και άλλα έρωτικά άριστουργήματα.

Η εύκαιρία δηλαδή είναι ΜΟΝΑΔΙΚΗ.

Οί έν τῷ Έξωτερικῷ άναγνώσται τών περιοδικών μας πρέπει νά στέλλουν, μαζί μέ τά δελτία και τας 8 δραχμάς, και τά Έξοδα άποστολής τών βιβλίων, και τοῦτο, διότι θά ήτο λίαν έπιζημία διά τό Γραφείον μας μία τοιαύτη έπίβάθυνσις. Εις τας πόλεις του Έξωτερικού όπου ύπάρχουν Ύποπρακτορεία του Κεντρικού Πρακτορείου Άθηνών, οι άναγνώσται μας θά παραλάβουν τά βιβλία των άπό τούς κ. κ. ύποπράκτορας.

Τά δελτία δημοσιεύονται στήν 3ην σελίδα του έξωφύλλου.

ΛΟΓΟΓΡΑΦΙΚΑ

ΚΡΗΤΙΚΕΣ ΜΑΝΤΙΝΑΔΕΣ

Έβράγαίνε με ή γέννησε σου κ' ό γιαναστεναγμοί σου.
άπόσ νά φάνε ή μαχαίρις κ' ή μπαλίτσες τό κορμί σου.

Σάν τόν άσπασαλόκαρπο πού τονετρώσε ή γ' αίγες
έπόσ μέ φράγανε και μέ ή γειδικές σου έργους.

Τά πόδια μου νά κόψομεν ποπάλης νά γυρίζω,
τήν πόρτα σου μελαχροινή δέν τήν άνευροίζω.

Κοιμάτια νά μέ κόψομεν, φρέτες σάν τό πεπόνι,
δέν σ' άκαρνούμα, Μαριγώ, γιατί μαστε γαιτόνα.

Τά πόδια μου νά κόψομεν, ως και τή κεφαλή μου,
σάν τό καρπούζι θά σουριλά νάθω μέ σέ, πουλί μου.

Κοιμάτια νά μέ κόψομεν, κιά νά μέ μπαλάξουν,
πάλι τά κοκαλάκια μου άπάνω σου θ' άράφωσιν.